

Winterdip

We zouden er middenin moeten zitten. De feestdagen zijn voorbij. Alhoewel? In de Oosterse kerk wordt Kerstmis op de dag van Driekoningen gevierd. Dan hebben we nog wat te goed.

Hoe dan ook hier gaan we verder met minder lichtjes in de kamer, minder lichtjes om naar (uit) te kijken? Het wordt een winterdip genoemd. Korte donkere dagen geen afleiding. Januari wordt een saaie maand genoemd en nu ook nog alle maatregelen waardoor het leven achter onze voordeur nog saaier zou kunnen worden. Hoe blijf je opgewekt, vol vertrouwen, tevreden?

Ik las in de krant een paar tips. Houd een goede en vaste dagindeling aan. Bewegen, vooral als het kan buiten, is ook heel belangrijk. Ik heb nog wel een tip, die komt niet uit de krant. Probeer te bidden, bidden om een goede wereld, bidden voor de mensen die ziek zijn, voor de

mensen die moe zijn en maar moeten blijven zorgen en verplegen. Bidden om wijsheid voor allen die beslissingen moeten nemen voor het welzijn van ons allen.

En ik moet zeggen dat ik nog een wens heb.

Wat zou het geweldig zijn als er nu een flink pak sneeuw zou vallen! Voor alle kinderen die niet naar school kunnen. Dat hun vrijwel ongebruikte sleetjes van de zolder of uit de schuur komen. Voor al hun ouders dat ze lekker naar buiten kunnen. Sneeuwbal gevechten, sneeuwpoppen maken. Voor de ouderen om uit je raam naar die mooie witte wereld te kijken en iets op te hangen voor de hongerige vogels.

In mijn grote gedichtenboek stond vandaag een gedicht wat me erin sterkte om mijn wens op papier te zetten, want die witte wereld suddert al een poosje in me.

ds. Agnes Hana

*Winter, je ziet weer de bomen
Door het bos, en dit licht
Is geen licht maar inzicht;
Er is niets nieuws onder de zon.*

*En toch is ook de nacht niet
Uitzichtloos, zolang er sneeuw ligt
Is het nooit volledig duister, nee,
Er is die klaarte een soort geloof
Dat het nooit helemaal donker wordt.
Zolang er sneeuw is, is er hoop.*

Herman de Coninck